Українська Католицька Парафія Покров Пресвятої Богородиці

550 West 14 Avenue Vancouver, BC V5Z 1P6

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830 Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

The No. 1 priority for ... the church is evangelization: "Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."

29 липня, 2018

Volume 63 No. 30

July 29, 2018

Служби Божі/Divine Liturgies

Heдiля/Sunday: 8:30 am in English 10:30 am (sung)in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 amin Chapel

Cnobiob/Confessions: 15 minutes before Divine Liturgy- Or by appointment during the week Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/ Eucharist for the sick - any time

Marriages -thearrangements with the priest have to be made months before the marriage

Funerals -by arrangement

oo. Bacuліяни/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father SerafymGrygoruk, OSBMAdministratorEmail:

serh70@outlook.com

Father Joseph Pidskalny, OSBM- local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM Bishop-Emeritus

10-та Неділя після П'ятидесятниці.

Святий мученик Калинік

10th Sunday after Pentecost. Holy Martyr Callinicus

> 1 Corinthians 4:9-16 Matthew 17:14-23

Парафія Покрови Пресвятої Богородиці вітаєвсіх гостей, приятелів та парафіян, які беруть участь у цій Службі Божі.

The Protection of the Blessed Virgin Mary Parish welcomes all guests, friends, and Parishioners participating in this Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) Opening: on page 234 "V strasi i pokori"; 2) at Communion: page 258 "Tilo Khrystove"; 3) Closing: page 270 "Nache povnyi holos dzvonu"

НИНІ: Неділя, 29 липня: Кава і солодке після Служби Божої о год. 8:30 і 10:30 рано.

-10:00 год. рано – Вервиця до Пречистої Діви Марії

КАТЕХИЗМ УГКЦ «ХРИСТОС – НАША ПАСХА»

Виголос «Благословенне Царство» і Мирна єктенія

358 Як прилюдна діяльність Христова почалась проголошенням пришестя Царства Божого, так і Літургія починається звіщенням присутності Царства. Священик, навхрест знаменуючи Євангелієм святий престол, виголошує: «Благословенне Царство Отця, і Сина, і Святого Духа, нині і повсякчас, і на віки вічні», на що учасники Літургії відповідають: «Амінь» (єврейською Нехай так буде), сповідуючи, що Царство дійсно є серед нас, і прагнучи, щоб воно зростало.

359 У Мирній єктенії ми приносимо Господеві молитву Церкви за весь світ. Цим церковна спільнота сповідує явлене Царство Боже. Молитва Церкви за світ – вияв віри, що все є в Божих руках, і вияв готовності прийняти від Господа відповідь, яку Він зволить дати. Назва єктенії «Мирна» вказує на потребу внутрішнього миру та примирення з усіма. Перше прохання єктенії вказує, що Сам Христос є нашим миром (пор. Еф. 2, 14) і в Ньому молимося. Прохання Мирної єктенії охоплюють благо Церкви, країни й усього творіння. Мирна єктенія виховує

вірних ставити спільні справи понад приватні. Молитва «Господи, помилуй», яку вірні повторюють як відповідь спільноти на прохання єктенії, містить у собі і прохання про Божу милість, а також віру спільноти в те, що Він завжди дарує її.

Антифони в Літургії

360 Царство Боже є сповненням усіх пророцтв та обітниць Старого Завіту. Щоб нині повніше зрозуміти й прийняти Царство, ми пригадуємо ті пророцтва й обітниці, співаючи вірші псалмів, де про них сказано, упереміж із приспівами, у яких висловлено сповнення цих обітниць у Христі. Величним гимном «Єдинородний Сину» сповідуємо, що сповненням усіх Божих обітниць є Христове воплочення й Пасхальне таїнство. Співаючи приспіви «Молитвами Богородиці» та «Молитвами святих», єднаємося з тими, у яких це спасіння здійснилося. Такий спів псалмів із приспівами називається «антифонами», бо його виконують по черзі два крилоси. У Божественній Літургії є три антифони, останній з яких завершується Малим входом. У молитвах між антифонами ми сповідуємо «невимовне чоловіколюбство» Христове і Його обітницю «вволити прохання двох або трьох, що згодяться в ім'я» Його.

Малий вхід, тропарі, Трисвяте

361 Якщо співом антифонів ми переживаємо очікування Царства й «наближення» до нього, то Малий вхід показує, що, йдучи за Христом, ми *вже входимо* в Царство, в небо, в повноту Божого життя і молимося: «Вчини із входом нашим, щоб був входом святих ангелів, які співслужать з нами і разом з нами славословлять Твою доброту». Словами «Премудрість, прості!» диякон закликає нас скерувати увагу до Слова Божого, а вірні відповідають поклонінням Його Мудрості, явленій у книзі Євангелія. Згідно з давнім звичаєм, вірні під час Малого входу цілують книгу святого Євангелія, виявляючи цим любов і пошану до Слова, яке незабаром почують. Вони готують свої серця до прийняття Слова. Саме тому вірні, творячи малий поклін, співають: «Прийдіте, поклонімося і припадім до Христа».

362 Ієрей з Євангелієм входить у святилище на знак того, що Божественну Літургію звершує єдиний Архиєрей — Ісус Христос, Який невидимо присутній серед нас і провадить нас до престолу. Єпископ або священик представляють Вічного Архиєрея, Який приніс досконалу жертву раз на завжди, вознісся на небо й, увійшовши у небесне святилище, сидить праворуч Отця (див. Євр. 9, 11-14; 23-28).

363 У тропарях¹ і кондаках² на честь Спасителя, Пресвятої Богородиці та святих Церква оспівує і

1 Тропар –піснеспів на честь свята або святого зі зверненням до Христа, Богородиці або святих.

показує незвідані шляхи, якими Господь вводив і вводить кожного вірного у своє Царство.

364 Наше входження до Царства, піднесення до Неба і споглядання Пресвятої Тройці ми висловлюємо співом Трисвятого: «Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас», єднаючись у цьому співі з небесними хорами. У молитві Трисвятого ми, стоячи «перед славою святого жертовника», просимо Господа прийняти «з уст наших, грішних, трисвяту пісню» і відвідати «нас милістю Своєю».

365 Під час Трисвятої пісні архиєрей сходить на «горне сідалище». Архиєрей сідає, коли читають Апостола, а по обидва боки від нього сідають священики, представляючи Ісуса Христа посеред апостолів і символізуючи Церкву в її вчительському служінні.

Слухання Божого Слова, відповідь на нього, молитва

366 Господь своїм Словом сотворив світ, Словом на Синаї покликав до служіння вибраний народ, у воплоченому Слові дарував людям спасіння. Люди покликані прийняти Слово Боже і відповісти на нього вірою: «Усе те, що нам сказав Господь, - виконаємо» (Вих. 24, 3). Справжнє слухання Слова Божого полягає в його виконанні: «Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! – ввійде в Царство Небесне, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі» (Мт. 7, 21). Ті, що слухали Йоана в пустелі, й ті, що слухали Петра в день П'ятдесятниці, питали: «Що ж нам робити?» (Лк. 3, 10; Ді. 2, 37). Відповідаючи на Слово, ми

² Кондак – піснеспів, у якому розкривається богословський зміст святкування.

приймаємо його життєдайну силу і, подібно до Богородиці, зберігаємо його в наших серцях і втілюємо в життя.

367 Слово Боже засвічує в наших серцях «нетлінне світло богопізнання», про що навчає молитва перед читанням Євангелія. Сенс слухання Слова Божого – у «розумінні євангельських проповідувань», аби прийняти їх як «блаженні заповіді» та, «перемігши всі тілесні похоті, провадити духовне життя, думаючи й діючи так, як угодно Богові». Виявом шанобливого слухання і приймання Божого Слова є схиляння голови і цілування книги Святого Євангелія. У проповіді священик звіщає Благу Вість про великі Божі діла, закликає людей до втілення почутого Слова, «навчає і закликає уводити в життя ці добрі приклади»³. Вірні слухають Слово Боже, яке Господь промовляє до них через читання Апостола й Євангелія та через проповідь. Вони приймають Слово Боже до своїх сердець, немов зерно, яке має принести добрий плід у їхньому житті. Причащаючись же Христа-Слова, вірні стають його носіями і благовісниками.

368 У Сугубій єктенії (або єктенії усильного благання) Церква молиться за те, «щоб ми, пізнавши істину, були гідними її та в подвигах праведне життя вели і заповіді берегли, щоб вічне спасіння прийняти» На відміну від Мирної єктенії, у якій ми молимося за весь світ, у Сугубій поіменно поминаємо вірних, додаємо особливі прохання зібраної спільноти у відповідь на

почуте Боже Слово й просимо Божої допомоги в різних обставинах життя вірних.

369 У Єктенії за оглашенних вірні моляться за тих, хто готується до Хрещення, щоб Господь «просвітив їх словом істини» і «прилічив їх до вибраного свого стада». Оглашенних допускали до трапези Слова для осягнення духовної зрілості й зцілення духовних недуг. Перед початком Євхаристійної трапези їх відпускали. Залишалися «тільки вірні», які зібралися для того, щоб кормитися поживою вічного життя — Тілом і Кров'ю Господа нашого Ісуса Христа.

³ ЮСТИН ФІЛОСОФ, І Апологія, 67.

⁴ Юстин Філософ, І Апологія, 65.

TODAY: Sunday, July 29: Coffee and sweets following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies in the Fellowship Room.

10:00 AM - Rosary to the Blessed Virgin Mary

- >> HAPPY 11th ANNIVERSARY OF EPISCOPAL ORDINATION (July 24) to our Bishop Ken. All God's blessings for many more years to come. Eis Polla Eti Despota На Многая Літа, Владико!
- >> **BAPTISM of Marco Koverko** the child of Pavlo and Yuliya Koverko took place Sat., July 28. We welcome the child as he became the member of the Body of Christ, and the Church is the Body of Christ. May God bless the child and his family!
- >>Eternal Memory! Sincerest condolences are extended to the Family of the late Bohdan Trylowsky who passed away Saturday, July 28. May Our Lord grant him eternal rest! Вічная Пам'ять! Date and time of the Funeral Service has still not been finalized.

Maintenance Work for the Exterior of the Church

Dear Parishioners and Friends. Last Fall our parish did extensive maintenance work on the church exterior, at an overall cost that will surpass \$300,000.00. There is still some work to be done.

St. Mary's Parish is asking for your assistance in funding this project. All donations are tax-deductible. "Convenience Envelopes" can be found in the front entrance of the church.

To date our parish has received \$49,657.55. We are very grateful for your generosity in helping us defray the costs of this undertaking. May the Lord bless you for your kindness. Thank You!

>>Parish Bookstore: now open Sunday Mornings, 9:30 a.m.-11:00 a.m.and every Last Sunday of the month from 9:30-Noon. Items to sell include cd's, cards, liturgical books and more. For required information contact T. Pacholko at: lenaanneocha@shaw.ca or the Fathers.

St. Mary's Parish Bazaar will be held on Saturday, November 17, 2018

As in past years, our Bazaar Committee is kindly requesting any extra preserves (jams, pickles, relishes, etc.) that you will be making over the summer. They will be sold at our Parish Bazaar. Your help is greatly appreciated.

Monthly Intentions of the Holy Father for July

<u>Evangelization – Priests and their Pastoral Ministry.</u> That priests, who experience fatigue and loneliness in their pastoral work, may find help and comfort in their intimacy with the Lord and in their friendship with their brother priests.

Moses and the Ten Commandments

(from the BASIC CATHOLIC CATECHISM by Fr. William G. Most)

Easily the greatest human figure in the Old Testament was Moses, who is mentioned 80 times in the Old Testament. more than any other person. He came from the tribe of Levi, which was to be the priestly tribe. When a new dynasty of Pharaohs came in Egypt that did not remember the great things Joseph had done, the Pharaoh began to oppress the Jews. He even ordered all boy babies to be killed. But the mother of Moses put him into a basket on the edge of the Nile. There the daughter of the Pharaoh found him, and raised him as her own. Later Moses left the royal court, and went to Midian, where God appeared to him in a burning bush (Exodus 3), revealed His name, and told him to go to the Pharaoh to deliver the people of Israel from slavery. It took ten plagues to make Pharaoh willing to release them.

After this Moses led them through the Red Sea, which miraculously opened for them. They came to the foot of Mt. Sinai, where God gave Moses the Ten Commandments (Exodus 20), written on two stone tablets (Deuteronomy 4:13).

The Gospels will picture Jesus as the new Moses. He is the prophet Moses foretold (Deuteronomy 18:15 and Luke 24:27). The passage of the Red See was a prefiguration — that is, a prophecy by action rather than by words — of Baptism (1 Corinthians 10:2). Moses gave the law, which Jesus said must stand (Matthew 5:17). St. Paul may seem to say we do not need to keep the law (Galatians 2:16; Romans 3:28). But as the Second Epistle

of Peter warns us (2 Peter 3:16) St. Paul often speaks unclearly. But if we study his words, we see that he really means that to keep the law does not earn heaven, though to break it earns the opposite (Romans 6. 23). St. Paul also says often (1 Cor 6. 10) that those who sin greatly will not inherit the kingdom of heaven. A child does not say he earns what he inherits from his parents: he gets it because they are good, not because he is good. Our Lord expressed the same truth when He said (Matthew 18:3): "If you do not change and become like little children, vou will not enter the Kingdom of Heaven". Again, Moses gave the people manna in the journey to the Promised Land; Jesus gives us the Bread of Life, Himself in the Holy Eucharist (John 6:32). When the people were dying from the bites of serpents, Moses put up a bronze serpent on a pole so that all who looked on it were healed: the Cross of Jesus saves us from eternal death (John 3:14). Moses had a priesthood, but that of Jesus far surpasses it (Hebrews 8:54). God made a covenant with the people through Moses, promising favor if they would obey (Exodus 19:5); Jesus sealed the New Covenant in the obedience of His own blood (Hebrews 9:11-22).

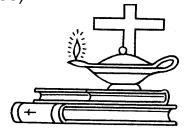
This does not mean we do not need to do anything, since His sacrifice was infinite. No: St. Paul makes clear many times over that we are saved and made holy only if and to the extent that we are members of Jesus and like Him in all things, e.g., Romans 8:17: "We are heirs together with Christ, provided that we suffer with Him, so we may also be glorified with Him." Moses sealed that Old Covenant with the blood of animals;

Jesus sealed the New with His own blood (Hebrews 9:11-22).

David, Royal Ancestor of the Messianic King

For all his greatness, Moses was not the ancestor of Jesus. Our Lord, on the human side, came from the great King David. The genealogies in the Gospels of Matthew and Luke make that clear. St. Paul too in Romans 1:3-4 says that the Gospel is the good news about the Son of God, "who came from the line of David, according to the flesh."

So often in the Gospels we see Jesus called the "son of David" and the "seed of David." At the Annunciation, as we already saw, the Archangel told Our Lady: "The Lord God will give Him the throne of his father David; he shall rule over the house of Jacob forever, and of His kingdom there shall be no end" (Luke 1:32-33).

Just as David was the ruler of the kingdom of God on earth, so Jesus is the Head of His visible Kingdom, which is to last forever. The words "Kingdom of God" can vary somewhat in sense in the Gospels, but very often they mean the Church in this world and/or in the next. For example, Jesus told His enemies that "the kingdom of God will be taken from you, and given to a people who will yield a rich harvest." It meant that the fact that they were rejecting Him put them outside the Kingdom of the Messiah, the Church. the People of God (compare Romans 11:13-24, where the tame olive tree stands for the original People of God,

which lost so many branches through their lack of faith in the Messiah, while gentiles from the wild olive tree were engrafted into their places). We see the fact that the kingdom often means the Church in the parable of the Mustard seed (Matthew 13:31), in the parable of the net (Matthew 13:47-50), and in many other places. At the end of the world, the angels will separate the wicked from the just, and the wicked will go into hell forever.

Jesus also made clear, especially in Matthew 5:1-12, that the joy of the Kingdom comes even in this world to the poor in spirit, to those who feed the hungry, clothe the naked in His name, and hunger or even suffer for what is righteous.

The earthly kingdom of the Church will continue in the heavenly kingdom (cf. Vatican II, *LG* # 48). Vatican II also taught (*LG* #8): "The one Mediator, Christ, established and constantly sustains His one and holy Church as the visible community of faith, hope and love, by which He pours truth and grace upon all.

Jesus is our Way, our Truth, and Our Life (John 14: 5-6). He is the Truth because it is from His teaching that we learn what we need to know to reach Heaven. He entrusted the interpretation and guarding of these truths to His Church, to which He promised divine protection in its teaching.

Jesus is also our Way, since by His example as well as by His teachings, He showed us how we need to live in this world, to attain our eternal goal. We need to follow His rules, the Commandments, and to move also in the direction of the ideals given us in the Eight Beatitudes.

He is our Life, because He gave us the Mass and the seven Sacraments, which feed, nourish, and heal us at every point in our lives. And He gave us His own prayer, the Our Father. Through the Sacraments and prayer we are born again into life, for to those who receive Him "he gave the power to become the sons of God, those who believe in His name, who are not born of blood or of the will of the flesh or of man, but of God (John 1. 12-13).

How to Give Reasons for Our Faith

When we were small, we believed things just because other older people said so. But when we grow up, we should, as St. Peter urged us (1 Peter 3:15),"Always be ready to give a defense to anyone who asks you for a reason for the hope that is in you."

Let us sketch the chief lines of how this is done. We begin with the Gospels, but do not at first look upon them as inspired — we still have to prove that. So for now, we think of them only as ancient documents. We give them many tests, such as we use on other ancient documents. We reach the point where it is clear we can get from them a few simple, uncomplicated facts about Jesus (We mean things not entwined in an ancient culture, things that eyes and ears can pick up so directly and without any need of interpretation that danger of bias is not present). We look and find these six simple things:

1) There was a man called Jesus.2) He claimed He was sent from God, as

a sort of messenger.

3) He proved this, by working miracles in situations where there was a tie established between the miracle and His claims (e.g., Mark 2:1-12,

where He cured the paralytic to prove He had forgiven the man's sins).

- 4) He had an inner circle in the crowds that followed Him, and He spoke more to them, and
- 5) told them to continue His work, His teaching.
- 6) He promised God would protect their teachings: "He who hears you hears me" (Luke 10:16. Cf. Matthew 1:17-18).

He identifies with them — that is, says He who hears you hears me — not just in the way in which He identifies with the poor. No, He says they are speaking in His place as teachers, not as poor. So, finally, we see in front of us a group or Church, with a commission to teach by a messenger from God, and promised divine protection on that teaching. Then we not only may but should believe its teachings. Among other things, it tells us that this messenger from God was really God, that the ancient documents we used are really inspired, that there is a Pope, and what powers he has.